

عنوان مقاله:

بررسی شاخص های شهر دوستدار زنان در ایران

محل انتشار:

سومین کنفرانس بین المللی معماری، عمران، شهرسازی، محیط زیست و افق های هنر اسلامی در بیانیه گام دوم انقلاب (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 11

نویسندگان:

نیلوفر سلطان وش - دانشجوی کارشناسی ارشد طراحی شهری دانشگاه هنر اسلامی تبریز

مرتضی میرغلامی - دانشیار طراحی شهری دانشگاه هنر اسلامی تبریز

خلاصه مقاله:

زنان و مردان متناسب با نقش و مسئولیتی از فضاهای شهری به شیوه های متفاوت استفاده می کنند. در این میان زنان به طور مستقیم با خانواده و جامعه در ارتباط هستند و بایستی در کانون فرایند برنامه ریزی و ساخت فضاهای شهری قرار میگیرند. اما تا کنون روند غالب در تدوین برنامه ریزی های شهری از حاکمیت نگرش مردانه و درک نیاز های آنها از شهر حکایت می کند. شهر دوستدار زن اشاره به شهری مطلوب و مناسب دارد که در ابعاد وسیع و همه جانبه مسائل و نیاز های زنان را شناسایی و در راستای حل مشکلات و کاستی های موجود برنامه ریزی دارد. در این پژوهش با روش توصیفی و تحلیلی و منابع اسنادی و کتابخانه ای مورد بررسی قرار گرفته است. نتایج مطالعات و تحلیل ها به این نکته اشاره داشته است که مفهوم و مقوله شهر دوستدار زن نه در بعد نظری و نه در بعد عملی به صورت کامل درک نگردیده است و در راستای آن برنامه ریزی خاصی صورت نگرفته است.

کلمات کلیدی:

شهر، زنان، فضای شهری، شهر دوستدار زنان

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1961068>

